

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718205284
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718205284.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Y. X., I.. X., V.. XX.XX.XXXX, Y. O., občan SR, o zaplatenie 2 274,49 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie poplatkov v sume 146,30 Eur s príslušenstvom a v časti o zaplatenie sankčného úroku v sume 211,09 Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je povinný **z a p l a t i ť** žalobcovi sumu 601,80 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 601,80 Eur od 21.08.2018 do zaplatenia s tým, že súd **p o v o ľ u j e** žalovanému dlžné sumy splácať v mesačných splátkach vo výške 50 Eur, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, až do úplného vyrovnania, pričom prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť s tým, že neuhradenie čo i len jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalovanému súd nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „VÚB“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.09.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 274,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.08.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že 13.12.2013 bola medzi VÚB a žalovaným uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 Eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 26.08.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.07.2018, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovaného, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2 274,49 Eur.

2. K žalobe žalobca priložil (nepodpísané) Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

(ďalej len ako „Consumer FH“); Výpis z pôžičkovej karty od 22.12.2013 do 31.07.2018 a Žiadosť/Zmluvu o aktiváciu pôžičkovej karty č. zmluvy: XXXXXXXXX zo dňa 13.12.2013 medzi Consumer FH a žalovaným (ďalej len ako „Zmluva o úvere“).

3. Žalovanému bola žaloba s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach a uznesením tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, doručená prostredníctvom Mesta Zvolen dňa 07.12.2018, napriek tomu sa však žalovaný v súdom stanovenej lehote k žalobe nevyjadril.

4. Podľa § 150 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

5. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

6. V súlade s vyššie citovanými ustanoveniami súd uznesením zo dňa 19.11.2018 vyzval žalobcu i.a. na vyčíslenie a uvedenie rozpisu finančných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal, kedy ich čerpal a to bez úrokov, sankčných úrokov, poplatkov a iných nákladov.

7. V podaní doručeným súdu dňa 27.11.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaný dňa 26.11.2018 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenskej požičovne (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB v spolupráci so spoločnosťou Consumer FH, platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany Banky došlo k uzatvoreniu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 26.11.2018, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcej z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 Eur so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30.00 Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 26.11.2018 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V posudzovanej veci bol žalovanému poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpa podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 22.80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 900.00 Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 30.00 Eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej

sadzby aj prostredníctvom Cenníka VUB pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer FH (ďalej en ako „Cenník“). RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovaného vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 26.11.2018 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú nasledovné debetné transakcie (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR):

21.12.2013 22.12.2013 S6AV412G-ZVOLEN -60,00
20.12.2013 22.12.2013 SLSP T G MASARYKA 87-ZVOLEN -60,00
22.12.2013 23.12.2013 S6AV412G-ZVOLEN -60,00
23.12.2013 24.12.2013 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
24.12.2013 25.12.2013 S6AV412G-ZVOLEN -50,00
27.12.2013 28.12.2013 S6AV412G-ZVOLEN -60,00
30.12.2013 31.12.2013 S6AV412D-ZVOLEN -50,00
31.12.2013 01.01.2014 S6AV412D-ZVOLEN -50,00
03.01.2014 04.01.2014 S6AV412D-ZVOLEN -130,00
21.02.2014 22.02.2014 S6AV412G-ZVOLEN -20,00
02.06.2014 03.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
03.06.2014 04.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
04.06.2014 05.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
05.06.2014 06.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
06.06.2014 07.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
07.06.2014 08.06.2014 S6AV412A-ZVOLEN -60,00
08.06.2014 09.06.2014 S6AV412G-ZVOLEN -60,00
16.06.2014 17.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
17.06.2014 18.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -60,00
18.06.2014 19.06.2014 S6AV412D-ZVOLEN -40,00
05.07.2014 06.07.2014 S6AV412G-ZVOLEN -90,00
07.07.2014 08.07.2014 S6AV412D-ZVOLEN -90,00
10.07.2014 11.07.2014 S6AV412G-ZVOLEN -90,00
03.10.2014 04.10.2014 S6AV412D-ZVOLEN -40,00
13.02.2015 15.02.2015 SLSP NAM MLADEZE 8-ZVOLEN -40,00
27.03.2015 29.03.2015 Vecierka-Zvolen -12,70
29.03.2015 31.03.2015 SLSP NAM MLADEZE 8-ZVOLEN -40,00
(pozn. súdu celkom istina úveru 1582,70 Eur)

Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 980,90 Eur, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Kreditné operácie vykonané žalovaným (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR):

13.01.2014 16.01.2014 Úhrada 20,00
12.02.2014 15.02.2014 Úhrada 20,00
13.03.2014 14.03.2014 Úhrada 20,00
02.04.2014 03.04.2014 Úhrada 600,90
10.07.2014 15.07.2014 Úhrada 20,00
07.08.2014 12.08.2014 Úhrada 30,00
09.09.2014 12.09.2014 Úhrada 30,00
13.10.2014 16.10.2014 Úhrada 30,00
14.11.2014 20.11.2014 Úhrada 30,00
12.12.2014 17.12.2014 Úhrada 30,00
13.01.2015 14.01.2015 Úhrada 30,00
16.02.2015 17.02.2015 Úhrada 30,00
16.03.2015 17.03.2015 Úhrada 30,00
17.04.2015 18.04.2015 Úhrada 30,00
22.05.2015 27.05.2015 Úhrada 30,00

Čo sa týka uplatnenej sumy 2 274,49 Eur, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v

jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovú účte. Žalovaná suma 2 274,49 Eur pozostáva z :

- istiny 870,31 Eur
- poplatkov 146,30 Eur
- štandardného úroku 1046,79 Eur
- sankčného úroku 211,09 Eur.

K pojmom štandardný a sankčný úrok žalobca uviedol, že tie sú špecifikované v Obchodných podmienkach v čl. I „Vymedzenie pojmov“, a to nasledovne: „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba.“ Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Určenie výšky sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti.“ Všetky uplatnené poplatky boli účtované v zmysle platného Cenníka. „Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke Banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. Banka má právo stanoviť štandardnú úverovú sadzbu pre jednotlivé druhy Transakcií diferencovane.“ Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle Zmluvy a Cenníka vo výške 22.80 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do Dňa splatnosti neuhradí Povinnú splátku, Banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj Sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových Transakcií na všetkých Kartových účtoch.“

Žalobca ďalej zobral žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 357,39 € (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku zotrval naďalej. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil petít žalobného návrhu a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1917,10 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 1 917,10 Eur od 21.08.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

8. K podaniu žalobca priložil (nepodpísané) Obchodné podmienky; (nepodpísaný) Cenník VÚB pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.; Indikatívny výpočet RPMN a Sadzobník poplatkov - bezúčelové úvery v rámci programu „HypoPôžičky“.

9. Na návrh súd uznesením č.k. 19Csp/172/2018-98 zo dňa 07.01.2019 pripustil zmenu na strane žalobcu, kedy namiesto VÚB pripustil do sporu ako žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154.

10. Dňa 13.03.2019 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu - dňa 04.03.2019 doručil žalobca súdu podanie, v ktorom ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že Zmluva o úvere bola uzavretá. Predmetný úver nesplácal z dôvodu, že v auguste 2018, keďže pracuje ako vodič kamiónu v Nemecku, musel byť hospitalizovaný, kedy mu zistili trombózu a prišla po neho sanitka zo Slovenska a odvtedy je na PN. Predmetný úver odvtedy nespláca. Dovtedy ho splácal a to zrejme na základe dohody so spoločnosťou Intrum. Aktuálne je evidovaný ako bezdomovec, býva na futbalovom štadióne a poberá nemocenské vo výške 480 Eur. Vzhľadom na zložitú životnú situáciu by chcel požiadať o splátkový kalendár, kedy by dlh vedel splácať vo výške 50 Eur mesačne. Predložil tiež potvrdenie o práceneschopnosti.

11. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia

upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. i) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

19. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

20. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 9 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

29. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

30. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej aj len ako „RPMN“) sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

31. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

32. Podľa § 19 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

34. Podľa § 9a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

35. Podľa § 517 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa § 788 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, poisťovná zmluva obsahuje najmä :

- a) výšku poisťovnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťovnej sumy,
- b) výšku poisťovného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťovné alebo bežné poisťovné,
- c) poisťovnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzatvára poisťovnú zmluvu,
- f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

38. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

43. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o úvere; Obchodnými podmienkami, Výpisom z pôžičkovej karty od 22.12.2013 do 31.07.2018; Cenníkom VÚB pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.; Indikatívnym výpočtom RPMN, Sadzobníkom poplatkov - bezúčelové úvery v rámci programu „HypoPôžičky“; odpoveďou na žiadosť o lustráciu žalovaného v Sociálnej poisťovni, a.s.; Predžalobnou upomienkou zo dňa 04.09.2015 s doručenkou zo dňa 14.09.2015; Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 07.10.2015; Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurózone (stav a nové obchody) za rok 2013 a Potvrdením o práceneschopnosti žalovaného.

44. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore nenastali účinky účinného popretia skutkových tvrdení žalobcu v zmysle § 151 CSP, súd nepovažoval za sporné medzi stranami žiadne skutkové tvrdenia žalobcu. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné uviesť, že nepopretie skutkových tvrdení zo strany žalovaného nezabavuje súd povinnosti prihliadať na neprijateľné (a teda neplatné) zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve (§ 53 Obč. Z.), na absolútnu neplatnosť právnych úkonov (napr. § 39 Obč. Z.) a na zákonný následok nedodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy - t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

45. Vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter (§ 52 Obč. Z.) súd podrobil Zmluvu o úvere kontrole z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, pričom súd dospel k záveru, že (i) dojednanie Zmluvy o úveroch v časti úrokov je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi a že (ii) úver z predmetnej Zmluvy o úvere je ex lege (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch) bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentujú viaceré zákonné náležitosti.

46. „Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadnúť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010). „Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

47. V Zmluve o úvere pri indikatívnom výpočte sa vychádza z počtu mesačných splátok 12, čo predstavuje splatnosť úveru do jedného roka. Rovnako v Zmluve o úvere je uvedená ročná úroková sadzba 22,80 %. Z listinného dôkazu (č.l. 124) Priemerné a obvyklé výšky úrokov pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch podľa webovej stránky Národnej banky Slovenska, vyplýva, že priemerná (obvyklá) výška úrokovej sadzby pri úveroch poskytnutých na obdobie do 1 roka v mesiaci december r. 2013 bola 6,72 % a teda v Zmluve o úvere dojednaná výška úrokov (22,80 %) viac ako 3-násobne a teda podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklé úroky na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podporne súd poukazuje napr. na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3cO/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

48. Súdu je z jeho vlastnej činnosti známa argumentácia žalobcu (predovšetkým pri podaných odvolaniach), kedy žalobca argumentuje tým, že výška dojednaných úrokov neprevyšuje maximálnu prípustnú výšku odplaty podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v spojení s § 1a Nariadenia Vlády SR. V danom prípade ust. §1a Nariadenia Vlády SR nie je možné ani aplikovať, nakoľko bolo účinné až po uzatvorení Zmluvy o úvere. Ja potrebné podľa názoru súdu rozlišovať pojem „úroky“ a pojem „odplata“, nakoľko pojem „odplata“ je podstatne širší ako pojem „úroky“. Odplatou sa v zmysle § 1 ods.1 Nariadenia vlády rozumie nielen úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (napr. náklady na doplnkové služby). Je teda logické, že tolerovaná výška „odplaty“ je vyššia ako tolerovaná miera samostatných „úrokov“, ako len jednej z viacerých zložiek „odplaty“. Rozpor s dobrými mravmi sa môže týkať aj plnenia, ktoré je v súlade s právnymi predpismi, a teda aj pokiaľ by takto dojednaný úrok bol v súlade s § 53 ods.6

Občianskeho zákonníka, môže byť v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/276/2015 z 20.02.2017).

49. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/276/2018 zo dňa 13.03.2019, v ktorom sa konštatuje, že: „Odplata za úver je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, zahŕňajúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky a akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru..... Niet pochýb, že odplata je pojem širší než úrok z úveru. Úrok z úveru je iba jednou zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu odplaty za úver (RPMN).“ ... „Právnym názorom, ako zastáva odvolací súd, sa riadil pri rozhodovaní aj okresný súd, keď úrokovú sadzbu dohodnutú medzi účastníkmi, ako jednu zo zložiek, ktorá síce vstupuje do výpočtu RPMN (odplaty za úver), hodnotil osobitne a to s prihliadnutím na Národnou bankou Slovenska zverejňované priemerné úrokové miery z úverov...“ Pripustiť výklad o úrokovej sadzbe a RPMN, aký zastáva žalobca, nie je správny, a vo svojej podstate by bolo možné ho hodnotiť ako obchádzanie zákona, či nekalú obchodnú prax veriteľa. Napr. v danom prípade by sa žalobca mohol uchýliť k úrokovej sadzbe až vo výške 45,7% ročne a podľa jeho názoru by stále išlo o sadzbu primeranú a prijateľnú, lebo je v zhodne, resp. neprevyšuje RPMN. Neuvádzať iné náklady pri výpočte RPMN ako úrokovú sadzbu, resp. nulovou hodnotou, môže byť zámer veriteľa, ktorý do úrokovej sadzby schováva aj ďalšie náklady s cieľom získať nezákonné výhody aj na úkor dlžníka - spotrebiteľa (napr. v prípade uplatňovania úroku z omeškania veriteľom z tzv. kapitalizovaných úrokov, kedy v úroku by mohli byť zahrnuté aj poplatky a iné náklady, ktoré ale úročiť úrokom z omeškania nemožno“.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru o neplatnosti časti Zmluvy o úvere a to v časti dojednaných úrokov, nakoľko dojednané úroky v zmluve boli na úrovni viac ako 3-násobku obvyklej výšky úrokovej miery podľa stránky NBS v danom období za obdobné spotrebiteľské úvery, čo je v rozpore s dobrými mravmi.

51. Pokiaľ ide o záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo Zmluvy o úvere, súd konštatuje, že v samotnej Zmluve o úvere (čl. V bod 2) sa uvádza len deň splatnosti tzv. „Štandardnej splátky“ ako „15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise“. „Výpis“ je podľa (nepodpísaných) Obchodných podmienok písomná „informácia o pohyboch na kartovom účte, dlžnom zostatku a Povinnej splátke“. Deň splatnosti ako aj výška Povinnej splátky mali teda byť podľa Obchodných podmienok uvedené až vo „Výpise“. Štandardná splátka je podľa Obchodných podmienok minimálna splátka stanovená Bankou. Obchodné podmienky (na rozdiel od Zmluvy o úvere) pritom rozlišujú medzi predmetnými pojmami „Štandardná splátka“ a „Povinná splátka“. Povinnou splátkou je splátka vypočítaná podľa bodu 30 Obchodných podmienok, avšak Zmluva o úvere nemá zmienku o „Povinej splátke“. Podľa Obchodných podmienok (bod 30) výšku „Povinej splátky“, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, určuje banka v „Deň uzávierky“, čo je podľa Obchodných podmienok posledný deň mesačného cyklu, kedy banka stanoví predpis poplatkov a úrokov v zmysle Cenníka a (jednostranne) určí „Povinnú splátku“. Podľa názoru súdu preto Zmluva o úvere neobsahuje vyššie zákonné náležitosti, nakoľko výška a splatnosť „Povinej splátky“ nebola žalovanému (spotrebiteľovi) zrejماً už v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, ale mala byť uvedená až vo Výpise a teda žalovaný sa o výške a splatnosti Povinných splátok mal dozvedieť až dodatočne, na základe zasielaných Výpisov. Základné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy pritom musia byť spotrebiteľovi zrejماً už v okamihu jej uzavierania (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/245/2013 z 18.03.2014). Predmetné nedostatky Zmluvy o úvere potom spôsobujú zo zákona (§ 11 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch) bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Obdobne tak, Zmluva o úvere neobsahuje zmienku o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo takisto spôsobuje ex lege bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

52. Súd považuje úver z predmetnej Zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v Zmluve o úvere - v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch - neboli pri RPMN (25,91%) uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kedy v zmluve pri indikatívnom výpočte nie je (s výnimkou výšky úroku 22,80 %) ani zmienka o konkrétnych poplatkoch, ktoré mal žalovaný hradíť, pričom Zákon o spotrebiteľských úveroch rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, pričom

možno jednoznačne uzavrieť, že žalobcovi (na rozdiel od žalovaného) tieto poplatky obsiahnuté v Cenníku známe museli byť už v čase uzavretia predmetnej zmluvy, avšak tieto poplatky v zmluve pri výpočte RPMN ako predpoklady na jej výpočet uvedené neboli. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa do celkových nákladov mali zahrnúť aj náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie, nakoľko tieto neboli samostatne uvedené v Zmluve o úvere. Uvedené skutočnosti spôsobili, že v Zmluve o úvere je nesprávne a v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa uvedená RPMN, nakoľko nielen vzorec pre výpočet RPMN, ale aj samotný údaj o RPMN v zmluve je tak nepreskúmateľný a teda žalovaný spotrebiteľ reálne nepoznal, aké konkrétne náklady za ktoré konkrétne poplatky ho s úverom čakajú. RPMN v zmluve vychádza z predpokladu, že úroková sadzba a poplatky sa nebudú meniť, avšak predchodca žalobcu v zmluve neuviedol, o aké konkrétne poplatky sa má jednať, navyš podľa Obchodných podmienok žalobca mohol úroky a poplatky uvedené v Cenníku kedykoľvek jednostranne meniť.

53. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v Zmluve o úvere neboli uvedené všetky zákonom predpísané náležitosti - zákon pritom vyžaduje písomnú formu zmluvy. Predmetné náležitosti (aj to nie všetky a nie správne) boli uvedené len v Obchodných podmienkach resp. Cenníku, ktoré listiny však v danom prípade neboli podpísané. Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp.zn. 6Co/396/2014 zo dňa 10.02.2015 skonštatoval, že Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods.3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na obchodné podmienky. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté v obchodných podmienkach, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto obchodné podmienky boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.11.2011, sp.zn. 2Cdo 245/2010, v zmysle ktorého „Ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté a pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.“

54. V danom prípade možno teda uzavrieť, že ak neboli v Zmluve o úvere v písomnej forme dojednané všetky zákonom požadované náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy a neboli ani podpísané Obchodné podmienky a Cenník, na ktoré listiny či už žalobca alebo samotná Zmluva o úvere v týchto zákonných náležitostiach odkazuje, nedošlo potom (v písomnej forme) k dohode zmluvných strán na zákonných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy a preto sa úver z tejto zmluvy v zmysle (§ 11 a § 9) Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

55. Pokiaľ ide o sankčné úroky a iné poplatky, tieto taktiež neboli dojednané v Zmluve o úvere a majú vyplývať len z Obchodných podmienok a Cenníka, ktoré neboli žalovaným podpísané. Tieto poplatky mohla navyš banka jednostranne meniť bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Dojednanie bodu 34 Obchodných podmienok o možnosti banky (za predpokladu, že by aj bolo platne dojednané) v prípade omeškania žalovaného účtovať na mesačnej báze administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky (pozn. súdu vo výpise z karty označené ako „Náklady vymáhania do okamžitej splatnosti“) by súd považoval za neplatné aj pre (i) obchádzanie zákona (§ 517 Obč.Z. v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR) ustanovujúceho najvyššiu možnú mieru úrokov z omeškania, ako aj pre (ii) neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014 (dojednanie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku). Je nutné skonštatovať, že samotná výška tohto administratívneho poplatku (účtované na mesačnej báze vo výške 24,90 eur resp. 33,19 Eur) je (popri úrokoch z omeškania) neprimerane vysokou sankciou za neplnenie záväzkov a teda neprijateľnou a tak

neplatnou zmluvnou podmienkou. Aj keď žalobca v tejto časti poplatkov a sankčného úroku zobral žalobu späť, je zrejmé, že žalobca resp. jeho predchodca započítaval platby žalovaného aj na tieto poplatky, nakoľko žalovaný reálne čerpal z karty len 1 582,70 Eur a zaplatil pritom 980,90 Eur, napriek tomu vo Výpise z karty žalovaný eviduje žalobca na strane záväzkov žalovaného sumu až 3 255,39 Eur.

56. Čo sa týka poplatkov za úverové rizikové poistenie typu A (0,38 Eur mesačne), v prvom rade súd konštatuje, že článok VII Zmluvy o úvere („Úverové poistenie“) je písaný takmer nečitateľne drobným písmom. Ďalej je potrebné uviesť, predmetný článok VII zmluvy neobsahuje základné náležitosti poistnej zmluvy podľa § 788 ods. 2 Obč. Z., ale odkazuje len na Všeobecné poistné podmienky a Rámcovú zmluvu o poistení, ktoré listiny však žalobca ako dôkaz nepredložil. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by v prospech žalovaného došlo k platnému uzavretiu poistnej zmluvy v zmysle § 788 a nasl. Obč. Z. V zmysle čl. VII Zmluvy o úvere neboli žalovanému známe žiadne obsahové náležitosti poistnej zmluvy, čo súd považuje za neprípustné. Žalobca tak nepreukázal ani uzatvorenie zmluvy, ani vedomosť žalovaného o obsahu poistnej zmluvy a žalobca nepreukázal ani to, že skutočne za žalovaného poistné hradil, z titulu čoho si v zmysle Výpisu z karty uplatňoval voči žalovanému „kompenzácie poistného vo výške 0,38 Eur mesačne.

57. Žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie poplatkov v sume 146,30 Eur s príslušenstvom a v časti o zaplatenie sankčného úroku v sume 211,09 Eur, súd preto v zmysle § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil (výrok I.).

58. Vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené (neplatnosť Zmluvy o úvere v časti dojednaných úrokov a zákonný následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) a keďže žalovanému bolo na istine úveru poskytnutých 1 582,70 Eur a splatil sumu 980,90 Eur, súd preto priznal žalobcovi nárok voči žalovanému len na (i) zaplatenie sumy 601,80 Eur, ktorá zodpovedá rozdielu medzi výškou istiny poskytnutého úveru 1 582,70 Eur a sumou 980,90 Eur, zaplatenou žalovaným, a tiež (ii) nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej miere 5 % ročne z dlžnej istiny 601,80 Eur a to od 21.08.2018 (v súlade so žalobným návrhom), kedy bolo nesporné že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením zosplatneného úveru, pričom súd súčasne vzhľadom na zdravotný stav (dlhodobá PN) a sociálnu situáciu žalovaného (status bezdomovca) umožnil žalovanému postupné splácanie dlžnej sumy vo výške 55 Eur mesačne až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie čo i len jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia (výrok II.). Vo zvyšnej časti (prevyšujúca istina, úroky a poplatky s prísl.) súd žalobu zamietol (výrok III.).

59. V spore mal väčší pomerný úspech žalovaný (73,64 %) a podľa § 255 CSP resp. v časti zastaveného konania podľa § 256 CSP by mu mal prislúchať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v miere 47,08 % (rozdiel medzi úspechom žalovaného a žalobcu - 26,46 %). Súd však v danej veci aplikoval ustanovenie § 257 CSP, nakoľko žalovanému preukázateľne žiadne trovy v spore nevznikli a preto mu súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok IV). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.